

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1PP/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014521
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3119014521.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Frátrika a prísediacich Jaroslava Pučeka a Ing. Róberta Meluša trestnej veci odsúdeného P. v K., bytom X. XXX, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom 22. augusta 2019 rozhodujúc o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného P. O., nar. XX.XX.XXXX na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.05.2019 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť odsúdeného P. O. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo skráteného výpisu klienta ako aj z oboznámených rozhodnutí súdov vyplýva, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou sp.zn. 2T/69/2012 zo dňa 18.09.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/120/2012 zo dňa 13.11.2012 uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iné, za čo mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa skráteného výpisu klienta odsúdený na výkon trestu odňatia slobody nastúpil dňa 13.11.2012 a tento vykonal dňa 19.03.2018. Dňa 19.03.2018 odsúdený nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý bol odsúdenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/107/2011 zo dňa 10.11.2011, za spáchanie zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona. Tento trest odňatia slobody má odsúdený predpokladane vykonať dňa 19.03.2021.

Podľa „skráteného výpisu klienta“ lehota pre podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie od dňa 19.03.2018.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 27.05.2019 (ďalej len „hodnotenie,“) vyplýva, že odsúdený je slobodný, má ukončené základné vzdelanie, pred výkonom trestu nepracoval. Odsúdený do výkonu väzby nastúpil predvedením zo slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, kde nebolo jeho správanie vždy na požadovanej úrovni. V dôsledku nezládania adaptácie a záťažových situácií si vyžadoval opakované intervencie špecializovaného personálu, opakovane sa vyskytli aj nátlakové formy správania vo forme hladoviek. Vo voľnom čase sa zúčastňoval športových vychádzok, hrával spoločenské hry, počúval rádio. Do pracovného procesu zaradený nebol. Kontakt udržiaval s primárnou rodinou formou korešpondencie a návštev. Dňa 02.11.2012 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava, kde začal vykonávať trest v strednom stupni stráženia. Správanie odsúdeného voči personálu malo kolísavý, nestály charakter, od slušného až po impulzívne a arogantné. Bolo zaznamenaných viacero porušení interných predpisov a právnych noriem, keď porušil zásady

ustrojenosti, nemal pri sebe preukaz odsúdeného a mal fyzický konflikt s iným odsúdeným. Vo voľnom čase sa zúčastňoval vychádzok, počúval rádio, sledoval televízne vysielanie. Pracovne bol zaradený na viacerých pracoviskách s dohľadom a dozorom v ústave i mimo neho. Jeho prístup k plneniu pracovných povinností bol spočiatku hodnotený negatívne, mal problémy s osvojením si pracovnej technológie a rezervy mal aj v správaní sa na pracovisku. Po viacerých intervenciách sa postupne podarilo dosiahnuť, že odsúdený si svoje povinnosti vyplývajúce mu z pracovného zaradenia začal plniť na požadovanej úrovni, za čo bol aj opakovane disciplinárne odmenený. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapájal podľa potreby. Kontakt udržiaval formou korešpondencie, návštev a telefonovania s družkou, deťmi, súrodencami a rodičmi. Dňa 15.03.2016 na základe návrhu odsúdeného mu bol rozhodnutím Okresného súdu Trenčín zmenený spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Dňa 22.03.2016 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom. Po absolvovaní nástupného oddielu, kde bol oboznámený s ústavným poriadkom a časovým rozvrhom dňa, bol zaradený do kolektívu odsúdených s diferenciačnou skupinou "B". Jeho správanie a plnenie povinností nebolo vždy na požadovanej úrovni. Boli zistené viaceré porušenia interných predpisov, najmä nedodržiavanie zásad slušného správania, fyzický konflikt s iným odsúdeným, porušenie zákazu vynášania stravy z jedálne. Na základe opakovaných disciplinárnych previnení mu bola zmenená diferenciačná skupina z "B" do "C". Vo voľnom čase sledoval televíziu, počúval rádio, bol členom športového krúžku a nepravidelne sa zúčastňoval kultúrno-osvetových aktivít. Pracovne bol zaradený na pracoviskách s dohľadom v ústave, kde sa v správaní k personálu vyskytli viaceré nedostatky, keď odmietol splniť príkaz a správal sa drzo a arogantne. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapájal sporadicky. Kontakt udržiaval formou korešpondencie, návštev a telefonovania s družkou, deťmi, súrodencami a rodičmi. Dňa 07.03.2017 bol premiestnený na ďalší výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. Počas pobytu v tomto ústave bolo zistené porušenie ustrojovacej disciplíny. Iné porušenia neboli zistené, správanie odsúdeného bolo slušné. Časom svoj postoj k plneniu povinností zmenil, na základe čoho mu bola zmenená diferenciačná skupina z "C" do "B". Voľný čas vyplňal sledovaním televízneho vysielania, čítaním dostupnej literatúry a hraním spoločenských hier. Aktívne sa zapájal do organizovania oddielových aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti. Podieľal sa na organizácii prednášok, kvízov a športových turnajov medzi spoluodsúdenými. Pracovne bol zaradený na pracovisko s dohľadom v ústave, kde bol kompetentnými osobami hodnotený pozitívne, za čo bol disciplinárne odmenený. Do činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapájal podľa potreby. Kontakt udržiaval formou korešpondencie, pravidelných návštev a telefonovania s družkou, rodičmi, súrodencami a deťmi. Do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len "ústav") bol premiestnený dňa 17.07.2018. Po absolvovaní nástupného oddielu, kde bol oboznámený s ústavným poriadkom a časovým rozvrhom dňa, bol zaradený do kolektívu odsúdených s diferenciačnou skupinou "B". Opakovane boli zistené nedostatky v správaní, keď drzo a arogantne vystupoval voči personálu ústavu. Vo voľnom čase sleduje televíziu, počúva rádio, číta časopisy, športuje a zúčastňuje sa kultúrno-osvetových podujatí organizovaných v ústave. Pracovne je zaradený na pracovisko s dohľadom v ústave, kde bol zaznamenaný jeden nedostatok, ktorý spočíval v nedodržaní technologického postupu práce. Po upozornení personálom sa viackrát nedostatky nevykytli a v súčasnosti si svoje pracovné povinnosti plní na požadovanej úrovni. V rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája do čistiacich a upratovacích prác v ústave. Kontakt udržiava formou korešpondencie, návštev a telefonovania s družkou, deťmi a súrodencami. Doposiaľ bol štyrikrát disciplinárne odmenený, disciplinárny trest v súčasnosti nevykazuje. Program zaobchádzania je zameraný najmä na striktné plnenie povinností, dodržiavanie a rešpektovanie platných interných predpisov a zákonných noriem, rozvoj kritického postoja k svojej trestnej činnosti, efektívne využívanie voľného času, plnenie pracovných povinností, rozvíjanie sociálneho kontaktu s blízkou rodinou a družkou. Body edukácia a zaraďovanie do práce sa plnia čiastočne. V bode edukácia vzhľadom na čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti, opakované porušenia interných predpisov a právnych noriem, v bode zaraďovanie do práce z dôvodu vyskytovania nedostatkov v plnení pracovných povinností, nevhodného správania a nesplnenia príkazu personálu pracoviska. Ostatné body programu zaobchádzania sa plnia. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi sú opakované páchanie trestnej činnosti, závažná trestná činnosť, dlhy, nízke vzdelanie, emocionálna nestabilita. Záverom hodnotenia ústav konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok a neodporúča sa podmiennečné prepustenie.

Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania.

Z odpisu registra trestov odsúdeného ako aj zo skráteného výpisu klienta vyplýva, že odsúdený bol v minulosti niekoľkokrát súdne trestaný. Stíhaný (okrem trestnej činnosti vyššie uvedenej, za ktorú aktuálne vykonáva trest odňatia slobody) bol pre majetkovú trestnú činnosť (trestné činy krádeže), za ktoré mu súd uložil podmienené tresty odňatia slobody. Tiež bol súdne trestaný pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Odsúdený na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 10.07.2019 uviedol: „Pokiaľ sa v hodnotení hovorí, že mám ukončenú základnú školu a pred výkonom trestu som nepracoval, tak toto je klamstvo. O tom, že som pracoval predkladám doklady zo sociálnej poisťovne a ako Róma ma to uráža, považujem to za diskrimináciu. K tomu chcem ešte doplniť, že 27.3.2019 som si dal pohovor so sociálnou pracovníčkou, kde som predložil dôkazy o tom, že som pracoval a že nesúhlasím s tým, čo je uvedené v hodnotení k 1Pp 54/2019, kde som aj žiadosť stiahol. Snažil som sa tieto klamstvá sociálnej pracovníčke vyhovoriť. Na to mi uviedla, že čo chcem, že čo špekulujem, že ona to nezmení. V tomto smere by som chcel podať podnet na začatie trestného stíhania na všetkých ľuďoch podpísaných pod hodnotením, že sa ústav dopustil trestného činu, že uviedol nepravdivé skutočnosti. Podľa môjho názoru, došlo k spáchaniu trestnej činnosti za marenie spravodlivosti a diskriminácie, nakoľko som Róm. Pokiaľ ide o tvrdenú skutočnosť, že moje správanie vo výkone väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni, je to klamstvo, zavádzajúce, nakoľko hodnotenie, ktoré bolo vypracované ÚVTOS Ilava o preradení do Min. SS sa hovorí, že správanie menovaného bolo na požadovanej úrovni. Pokiaľ ide o tretí odsek hodnotenia ústavu podľa ktorého malo byť moje správanie kolísavé a nesprávny charakter, tiež poukazujem na hodnotenie ÚVTOS Ilava súvisiace s mojim preradením. Aj pokiaľ ide o prístup k plneniu pracovných povinností, jedná sa o klamstvo. Bol som viackrát disciplinárne odmenený a dokonca mi bola udelená mimoriadna návšteva. Pokiaľ ide o fyzický konflikt s odsúdeným, jedná sa o disciplinárny trest, ktorý bol zahľadený, pričom mám za to, že ak bol zahľadený, nemal byť v hodnotení uvedený. Ďalej chcem poukázať na tú skutočnosť, že som sa len sporadicky mal zapájať do aktivít v rámci KOČ, tu dávam do pozornosti že 27.02. mi bola zmenená skupina z „B“ na „C“, 7.3. som bol preradený do ÚVTOS Hrnčiarovce, takže vzhľadom na to, že tam bolo 8 dní rozdielu, z čoho 2 dni sú procesné úkony súvisiace s premiestnením, som sa ani nemohol zapojiť do týchto aktivít, tieto sa konajú jedenkrát do týždňa. Chcem poukázať na to, že som bol 3-krát disciplinárne potrestaný tu v DCA nikdy inde nie. Všetky disciplinárne tresty mi boli za 10 mesiacov zahľadené a v rovnakom čase som získal 3 pochvaly. Jedna sa týkala práce a druhé aktivít KOČ. Chcem poukázať na zaujatosť personálu ÚVTOS ako dôvod uvádzam, že v roku 2016 som mal problémy s alergiou, mal som dovolené nosiť civilné tričká, doteraz mám zakázané košeľe. Bol som šikanovaný, riešilo sa to. Bol mi navrhnutý kázenský trest, ktorý bol zrušený. A x ďalších vecí, ktoré predložím. Napr. v hodnotení Ilavy bolo konštatované, že vykonáva zodpovedne svoju funkciu, v hodnotení ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou sa uvádza, že som bol člen samosprávy. Za najväčší nedostatok považujem, že momentálne si odpykávam trest za útok na verejného činiteľa, kde mi bol nariadený sociálny psychologický výcvik, ktorý som si urobil v Ilave, a to od 29.9.2014 do 1.4.2015, túto skutočnosť DCA neuvádza nikde. Sú uvedené len negatívne skutočnosti. Pokiaľ ide o žiadosť o PP, pokiaľ by ma súd prepustil, tak som ochotný sa podrobiť elektronickej kontrole. Spíňam aj technické predpoklady pre uloženie tzv. náramku. Ešte pokiaľ ide o nesplnenie príkazu personálu vysvetlí Vám to list, ktorý je adresovaný riaditeľovi A. 20.10.2016, ten všetko objasní. Pokiaľ ide o dlhy od nástupu VT nemôžem za to, že moje dlhy nie sú splácané, ja sám splácanie neovplyvním. Pred nástupom VT som riadne pracoval, dlhy som splácal. Mal som dve autá. Pokiaľ by som mal dlhy, exekútor by mi autá vzal. Pokiaľ ide o moju emociálnu nestabilitu, je to pravda. Z Okresného súdu Bánovce nad Bebravou som si vyžiadal znalecký posudok vypracovaný v predmetnom konaní, kde pri otázke ohľadne mojej nebezpečnosti pre spoločnosť je záverované, že pre spoločnosť som neni nebezpečný. Ďalej uvádzam, že zotrvávam na liste, ktorý som poslal súdu. Ešte som zabudol uviesť, že v hodnotení nie je uvedené, že som si riadne nahlásil výživovú povinnosť napriek tomu, že nemám výživné určené súdom.“

V doplňujúcom hodnotení zo dňa 07.08.2019, riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom k námietkam odsúdeného uviedol, že:

- údaj o dosiahnutom základnom vzdelaní je pravdivý, odsúdený sa počas pobytu na nástupnom oddiele v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len "ústav Dubnica") v období od 17.07.2018 do 23.07.2018 vyjadril, že stredné odborné vzdelanie neukončil a doposiaľ nepredložil žiaden doklad o dosiahnutí vyššieho ako základného vzdelania. Taktiež uviedol, že

pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody (ďalej len "výkon trestu") bol cca 1,5 roka evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. S tým korešponduje aj odsúdeným predložený výpis zo Sociálnej poisťovne z ktorého je zrejmé, že bol zamestnaný do 30.11.2010, začiatok výkonu väzby má vyznačený na 19.03.2012. Iný relevantný doklad o zamestnaní doposiaľ nepredložil, údaj v hodnotení rizika sociálneho zlyhania, že pred nástupom výkonu trestu pracoval menej ako 12 mesiacov je správny,

- z viacerých údajov zaznamenaných personálom v pedagogickej dokumentácii odsúdeného je zrejmé, že počas výkonu väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov nebolo jeho správanie vždy na požadovanej úrovni. V dôsledku nezvládania adaptácie a záťažových situácií si vyžadoval opakované intervencie špecializovaného personálu, opakovane sa vyskytli aj nátlakové formy správania vo forme hladoviek, teda hodnotenie správania sa odsúdeného počas výkonu väzby je správne a objektívne,
- hodnotenie správania sa odsúdeného a taktiež jeho prístup k plneniu pracovných povinností v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava opäť vychádza len z poznatkov personálu zaznamenaných v pedagogickej dokumentácii odsúdeného, je teda nimi objektivizovaný,
- v záujme objektívneho hodnotenia odsúdeného sa v hodnotení k žiadosti o podmienené prepustenie musia uvádzať kladné aj záporné záznamy a poznatky o správaní sa odsúdeného vo výkone väzby a výkone trestu. Nakoľko disciplinárny trest za fyzický konflikt s iným odsúdeným bol menovanému zahľadný, v hodnotení nebol uvedený,
- zapájanie sa do kultúrno-osvetových činností bolo hodnotené za celú dobu výkonu trestu v ústave Dubnica, teda od 22.03.2016 do 07.03.2017, odsúdený mal dosť priestoru na zapájanie sa do organizovaných aktivít,
- počas výkonu trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava absolvoval od 29.09.2014 do 01.04.2015 sociálno-psychologický výcvik, táto skutočnosť nemala vplyv na komplexné hodnotenie programu zaobchádzania a teda ani spracované hodnotenie k žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu, nie je tiež pravda, že v hodnotení sú uvádzané len negatívne skutočnosti, v hodnotení sú uvedené všetky dôležité pozitívne aj negatívne skutočnosti vytvárajúce objektívny obraz o odsúdenom,
- dlhy spomenuté v hodnotení sú z obdobia pred nástupom do výkonu väzby, ich splácanie v priebehu výkonu väzby alebo trestu nemá na hodnotenie rizika sociálneho zlyhania vplyv,
- emocionálna nestabilita odsúdeného je objektivizovaná množstvom poznatkov o odsúdenom, ktoré sú zaznamenané v jeho pedagogickej dokumentácii, posudzovať nebezpečnosť odsúdeného pre spoločnosť nie je úlohou ústavu Dubnica,
- nahlásenie resp. nenahlásenie vyživovacej povinnosti sa do hodnotenia k žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu neuvádza.

Vzhľadom k uvedeným doplnujúcim informáciám ústav konštatuje, že záver hodnotenia sa nemení.

Odsúdený na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 22.08.2019 uviedol: „Pokiaľ ide o sťažnosť na č. I. 34, k tej by som chcel dodať, že pokiaľ ide o odsúdeného Q., nikde sa neuvádza, že sme mu pomohli, keď mal úraz, spolu s odsúdeným Q., ktorý je na chodbe a budem navrhovať jeho vypočutie. Všade inde by odsúdený dostal pochvalu, pričom mne nejde o pochvalu, ale o to, že sa to nikde neuvádza. K hodnoteniu na č. I. 51 by som chcel doplniť, že pri zmene skupiny z „B“ na „C“ mám za to, že vedenie ústavu v DCA vytvorilo pre ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou nepravdivé hodnotenie s cieľom ma poškodiť. Ja som doložil hodnotenie z ÚVTOS Ilavy, ktoré je v rozpore s hodnotením na č. I. 51. Podávam návrh, aby bol v konaní vypočutý ako svedok M. a aj on chce, aby som vypovedal v jeho konaní. Zotrvávam na tom, že aj po doplnení zostáva vyjadrenie nepravdivé, nespravodlivé. Začal by som tým, že pokiaľ sa uvádza, že som nepracoval, ja som pracoval, odkazujem na výpis zo sociálnej poisťovne. V tejto súvislosti poukazujem na to, že som mal pohovor so sociálnou pracovníčkou, pedagóg mi povedal, že to je v jej kompetencii, nikto to neberie do úvahy a uráža ma to. Chceme poukázať na to, že som nikdy nemal problémy s prácou v ústave, o tom predložím aj doklad. Pokiaľ ide o moju hladovku, tak bola pokojným prejavom nesúhlasu s postupom sudkyne OS Bánovce nad Bebravou, snažil som sa domôcť svojich práv na spravodlivé konanie, ktoré sudkyňa porušovala a konala nezákonne, čo potvrdil aj KS v Trenčíne. Čo sa týka kritického postoja, áno, vyjadril som sa, že niektoré veci sa nestali tak ako sú písané v hodnotení. Tento trest už mám odsedený. Čo sa týka útoku na verejného činiteľa, k tomuto mám kritický postoj, to sa nemalo nikdy stať. Je mi to ľúto. Čo sa týka psychologického výcviku, ja som toho názoru, že hodnotenie by to malo obsahovať, obsahujú to aj hodnotenia ÚVTOS Ilava, ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. K záveru hodnotenia pokiaľ ide o to, že som neodporúčaný pre nedostatočné plnenie pracovných povinností, som si vyžiadal hodnotenie práce v percentách, ktoré vypracoval vedúci

pracoviska J. K.. Pokiaľ ide o neuposlušnosť príkazu ako nefajčiari, mi veliteľ prikázal, aby som išiel na fajčiarku a vyšuroval ju, čo som odmietol. Riešila to PBS, ide o súčasť spisového materiálu. Navrhujem čítanie ďalších listinných dôkazov, a to sťažnosť a výpis k pracovným výkonom, ktoré predkladám súdu.“

Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí uviedol, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k žiadnym zmenám s tým, že záver zostáva nezmenený.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť odsúdeného zamietnuť vzhľadom na negatívne hodnotenie ústavu.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku, o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienčnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmienčným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Podmienčne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Senát okresného súdu po oboznámení sa s trestným spisom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, s hodnotením a tiež doplňujúcim hodnotením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, s resocializačnou prognózou, so skráteným výpisom klienta, odpisom registra trestov a tiež s pripojenými rozhodnutiami súdov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody), avšak neboli u neho dôsledne splnené obe materiálne podmienky. Na tomto základe preto senát okresného súdu dospel k záveru, že návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich

povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšom pôsobení výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, tak tá bola v čase rozhodovania splnená, pretože odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery postupne uložených a nariadených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto podmienka nejaví ako splnená v dostatočnej miere. Súd sa podrobne oboznámil s obsahom hodnotenia a tiež s obsahom doplňujúceho hodnotenia, o správnosti ktorých súd nemá dôvod pochybovať a zistil, že odsúdený vykonával väzbu a následne trest odňatia slobody vo viacerých ústavoch, pričom každý z nich zaznamenáva (aj napriek tomu, že odsúdený bol obmedzený na osobnej slobode už po dlhšiu dobu a mal tak dostatok času oboznámiť sa s predpismi vzťahujúcimi sa na výkon trestu odňatia a prispôbiť sa režimu vo výkone trestu) aj výrazné negatívne poznatky o správaní sa odsúdeného. Výkon väzby odsúdený nastúpil v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, kde správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni. V dôsledku nezvládania adaptácie a záťažových situácií boli potrebné opakované intervencie špecializovaného personálu. Opakovane sa u odsúdeného vyskytli aj nátlakové formy správania vo forme hladoviek. Následne bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava, kde správanie odsúdeného voči personálu malo kolísavý, nestály charakter, správanie odsúdeného sa pohybovalo v rozmedzí od slušného až po impulzívne, bolo arogantné. Aj v tomto ústave bolo zaznamenaných viacero porušení interných predpisov a právnych noriem odsúdeným. V práci bol odsúdený spočiatku hodnotený negatívne, mal problémy s osvojením si pracovnej technológie a rezervy mal aj v správaní sa na pracovisku. Po viacerých intervenciách sa postupne podarilo dosiahnuť, že odsúdený si svoje povinnosti vyplývajúce mu z pracovného zaradenia začal plniť na požadovanej úrovni, za čo bol aj opakovane disciplinárne odmenený. Dňa 22.03.2016 bol odsúdený premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom. Ani v tomto ústave nebolo správanie a plnenie povinností odsúdeným vždy na požadovanej úrovni. Boli zistené viaceré porušenia interných predpisov, najmä nedodržiavanie zásad slušného správania, fyzický konflikt s iným odsúdeným, porušenie zákazu vynášania stravy z jedálne. Na základe opakovaných disciplinárnych previnení bola odsúdenému zmenená diferenciačná skupina z "B" do "C". Dňa 07.03.2017 bol odsúdený premiestnený na ďalší výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. Počas pobytu v tomto ústave bolo zistené porušenie ustrojovacej disciplíny. Iné porušenia neboli zistené. Z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený časom svoj postoj k plneniu povinností zmenil, na základe čoho mu bola zmenená diferenciačná skupina z "C" do "B". Dňa 17.07.2018 bol odsúdený premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom. Opakovane boli zistené nedostatky v správaní, keď drzo a arogantne vystupoval voči personálu ústavu. Pracovne bol zaradený na pracovisko s dohľadom v ústave, kde bol zaznamenaný jeden nedostatok, avšak po upozornení personálom sa viackrát nedostatky nevyskytli a v súčasnosti si svoje pracovné povinnosti plní na požadovanej úrovni. V rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája do čistiacich a upratovacích prác v ústave. Doposiaľ bol odsúdený štyrikrát disciplinárne odmenený, disciplinárny trest v súčasnosti nevykazuje. Iba pre úplnosť súd uvádza, že odsúdený bol počas výkonu trestu odňatia slobody aj disciplinárne potrestaný, avšak tieto postihy boli zahladené. Program zaobchádzania odsúdený plní čiastočne v bode edukácia (vzhľadom na čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti, opakované porušenia interných predpisov a právnych noriem) a v bode zaraďovanie do práce (z dôvodu vyskytovania nedostatkov v plnení pracovných povinností, nevhodného správania a nesplnenia príkazu personálu pracoviska), v ostaných bodoch odsúdený stanovený program zaobchádzania plní. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel senát okresného súdu k záveru, že odsúdený svojim správaním doposiaľ v dostatočnej miere nepreukázal schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody. Hoci v súčasnosti vychádzajúc zo záznamov posledného

ústavu (reflektujúcich posledné správanie odsúdeného) sa správanie odsúdeného môže javiť ako stabilizované a pozitívne napredujúce, súd posudzujúc správanie sa odsúdeného komplexne t.j. vo všetkých ústavoch a za celé obdobie výkonu trestu odňatia slobody, má za to, že odsúdený doposiaľ v dostatočnom rozsahu nepreukázal svoje polepšenie, resp. schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Senát okresného súdu vychádzajúc zo záverov hodnotenia ústavu a doplňujúceho hodnotenia ústavu má za to, že v danom prípade nie je splnená ani tretia zákonná podmienka pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko v prípade odsúdeného P. O. naďalej existuje vysoké riziko jeho recidívneho správania. Senát okresného súdu vychádzal z poznatkov ústavov o správaní a vystupovaní odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, zo záverov ústavu o plnení stanoveného programu zaobchádzania (ktorý odsúdený plní čiastočne v bode edukácia, a to vzhľadom na čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti, opakované porušenia interných predpisov a právnych noriem a v bode zaraďovanie do práce, z dôvodu vyskytovania nedostatkov v plnení pracovných povinností, nevhodného správania a nesplnenia príkazu personálu pracoviska), z trestnej minulosti odsúdeného, s prihliadnutím na povahu, závažnosť páchanej trestnej činnosti, ako aj s prihliadnutím na ústav, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva.

K námietkam odsúdeného týkajúcim sa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania (resp. jednotlivých bodov v ňom posudzovaných), súd uvádza, že sa s obsahom hodnotenia rizika sociálneho zlyhania oboznámil, avšak toto považuje iba za vedľajší pomocný dokument, ktorý pre súd nie je záväzný a rozhodujúci. Súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného musí skúmať naplnenie troch základných zákonných podmienok, pričom vychádza v prvom rade zo záverov hodnotenia. Súd má za to, že iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného (ktoré sú v dennom styku s odsúdeným, odborne pôsobia na jeho správanie a snažia sa formovať jeho názory a postoje do prijateľného rozmeru) môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho neodporúčací charakter spochybňovali.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti dospel senát okresného súdu k záveru, že v prípade odsúdeného P. O. je naďalej nevyhnutné (naďalej existuje vysoké riziko jeho recidívneho správania) ďalšie pôsobenie ústavu na správanie odsúdeného tak, aby výsledkom tohto pôsobenia bolo správne formovanie postojov a morálneho vedomia u odsúdeného, zaujatie kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti, upevňovanie schopnosti konať v súlade s platným právom, rešpektovanie práv a záujmov iných, a tak v čo najväčšom rozsahu dosiahnuť jeho riadnu resocializáciu.

V nadväznosti na už vyššie uvedené senát okresného súdu dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život a je potrebné, aby odsúdený vo výkone trestu pokračoval, aby tak bola náprava odsúdeného lepšie zaručená.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. Sťažnosť nemôže podať ten, kto sa práva na jej podanie výslovne vzdal.